

Простете, причиних ви тежка мъка,
но тая служба вий ми поверихте!

РОМЕО

- Що каза? Призовавам на двубой
небесните звезди!-До моя дом
иди!- Донес мастило и хартия!
Конче вземи - аз тръгвам тая вечер.

БАЛТАЗАР

- Не бързайте така, мой господарю!
О тая бледност, тоя пламнал поглед -
предричат нещо недобро!

РОМЕО

Греших.

Иди и изпълни каквото казах!
Писмо от брат Лоренцо ли ми носиш?

БАЛТАЗАР

- Не, господарю.

РОМЕО

- Все едно! Побързай → |
конете да наемеш! Незабавно
и аз ще дойда.

/БАЛТАЗАР излиза./

Жулиета, в гроба → |

ще бъда тая нощ при тебе. Път
към тебе знам. Колко бързо злото
прониква в безнадежната душа!
Живееше наблизко тука, помня -
аптекарь беден, винаги облечен
в парцали, с поглед плах - береше бил
На кожа и на кости беше станал.
Висяха в стаичката му различни